

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1752. usque ad
Annum 1757 - Cum Appendice ad Annos 1744. 1745. 1748

Luxemburgi, 1758

XX. Venerabilibus Fratribus Metropolitæ, Archiepiscopis, & Episcopis
Nationis Ruthenæ in Regno Poloniæ. 14 Augusti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74789](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74789)

ac prædicationibus, caveant ab omni censura & nota, nec non a quibuscumque conviciis contra eas propositiones, quæ adhuc inter Catholicos controversantur, donec a Sancta Sede recognita sint, & super eis iudicium proferatur -- Cohibeatur itaque ea Scriptorum licentia, qui, ut aiebat Augustinus Lib. 12. Conf. Cap. 25. num. 34. Sententiam suam amantes, non quia vera est, sed quia sua est, aliorum opiniones non modo improbant, sed illiberaliter etiam notant, atque traducunt. Non feratur omnino, privatas sententias, veluti certa ac definita Ecclesiæ Dogmata, a quopiam in Libris obtrudi, opposita verò erroris insinulari; quo turbæ in Ecclesia excitantur, dissidia inter Doctores aut feruntur, aut foventur, & Christianæ Charitatis vincula persæpè obrumpuntur.

§. 24. Angelicus Scholarum Princeps, Ecclesiæque Doctor, S. Thomas Aquinas, dum tot conscripsit nunquam satis laudata volumina, varias necessario offendit Philosophorum, Theologorumque opiniones, quas veritate impellente refellere debuit. Cæteras verò tanti Doctores laudes id mirabiliter cumulat, quod adversariorum neminem parvipendere, vellicare, aut traducere visus sit, sed omnes officiosè, ac perhumaniter demereri; Nam si quid durus, ambiguum, obscurumve eorum dictis subesset, id leniter benignèque interpretando, emolliebat atque explicabat. Si autem Religionis ac Fidei causa postulabat, ut eorum sententiam exploderet, ac refutaret, tanta id præstabat modestia, ut non minorem ab iis dissentiendo, quam Catholicam veritatem asserendo, laudem mereretur. Qui tam eximio uti solent, ac gloriari Magistro (quos magno numero esse, pro singulari nostro erga ipsum cultu, studioque gaudemus) si sibi ad emulandum proponant tanti Doctoris in scribendo moderationem, honestissimamque cum adversariis agendi disputandique rationem. Ad hanc cæteri quoque sese componere studeant, qui ab ejus Schola doctrinaque recedunt. Sanctorum enim virtutes omnibus in exemplum ab Ecclesia propositæ sunt: Cumque Angelicus Doctor Sanctorum Albo adscriptus sit, quamquam diversa ab eo sentire liceat, ei tamen in contrariam in agendo, ac disputando rationem inire omnino non licet. Nimiam interest publicæ tranquillitatis, proximorum ædificationis, & Charitatis, ut è Catholicorum scriptis absit livor, acerbitas, atque scurrilitas, a Christiana institutione ac disciplina, & ab omni honestate profusus aliena. Quamobrem in hujusmodi Scriptorum licentiam graviter pro munere suo censuram intendant Reversiores Librorum, eamque Congregationis Cardinalibus cognoscendam subijciant, ut eam pro zelo suo & potestate coerceant.

§. 25. Quæ hætenus a Nobis proposita ac constituta sunt, Prædecessorum Nostrorum Decretis planè consona, Congregationum quoque Nostrarum legibus & consuetudinibus comprobata, in Librorum examine ac iudicio instituendo, Apostolica auctoritate deinceps servari decernimus: Mandantes universis & singulis, qui in præfatis Congregationibus locum obtinent, seu illis quomodolibet operam suam præstant, ut adversus præmissa sic a Nobis statuta nihil edicere, innovare, decernere, aut intentare præsumant, absque Nostra, vel Successorum Nostrorum pro tempore existentium Romanorum Pontificum expressa facultate.

§. 26. Non obstantibus contrariis quibusvis etiam Apostolicis Constitutionibus, & ordinationibus, necnon earundem Congregationum, etiam Apostolica auctoritate, seu quavis firmitate alia roboratis Decretis, usibus, illis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

§. 27. Nulli ergo omnino Hominum liceat paginam hanc Nostrorum Decretorum, Mandatorum, & Statutorum, voluntatum ac derogationum

infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo quinquagesimo tertio, septimo Idus Julii, Pontificatus Nostrî Anno Tertiodecimo.

D. Card. Passioneus.

J. Datarius.

V I S A

De Curia J. C. Boschi,

J. B. Eugenius.

Loco † Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die 23. ejusdem Mensis & Anni.

Venerabilibus Fratribus Metropolitanæ, Archiepiscopis, & Episcopis Nationis Ruthenæ in Regno Poloniæ.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

QUÆ, Venerabiles Fratres, pro pristino inclytæ Nationis vestræ Ruthenæ decore conservando, confirmanda Catholicæ Religionis adversus Schismaticos constantia vestra, diffidiis sive componendis, sive propulsandis, rationibusque Diocesum vestrarum adaugendis a Nobis, nostroque nomine a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum adhibita fuerunt Apostolica providentiæ remedia, & auctoritatis officia, Nos facile adducunt, ut credamus, vobis satis superque comprobasse, quanti Nationem vestram faciamus.

§. 1. Verum fore in Domino confidimus, ut incredibilem Pontificæ caritatis, qua eandem Catholicam Nationem Ruthenam prosequimur, magnitudinem magis magisque intelligatis ex aliis Apostolicis nostris in simili forma Brevis literis die quinta Aprilis MDCCCLIII. Pontificatus Nostrî anno decimotertio ad futuram rei memoriam datis, quarum initium est: *Commendatissimum studium*: & quarum exempla typis ejusdem Congregationis impressa una insimul hisce nostris, typis etiam dictæ Congregationis impressis, adligata ad vos transmittenda mandamus. Porro præter easdem literas nostras in mandatis dedimus, ut pro magis consentaneo Adolescentibus vestræ Nationis in Collegio Wilnensi juxta ritum vestrum instituendis profecto a laudata Congregatione de Propaganda Fide Constitutiones, & Regulæ edantur, quæ ad majorem utilitatem, quemadmodum Nobis in Domino auguramur, profuturæ censentur.

§. 2. Sed omnia & singula a Nobis sive statuta hujusmodi, sive statuenda, timendum est, ne exoptatum a Nobis fortiantur effectum, nisi provida etiam Fraternalitatum vestrarum sollicitudo, assidua vigilantia, & accurata diligentia accesserit. Eapropter vos, Venerabiles Fratres, rogamus, & in Domino hortamur, ut primum omnium maximam Cleri secularis, in cuius subsidium Clerus Regularis vocatus fuit, curam alacriter suscipiatis, susceptamque frenuè urgere satagatis.

Dat. die 9. Julii 1753. Pontificat. anno XIII.

XX.

Pontificis studium erga Ruthenorum Nationem.

Specialis cura pro Clericorum Ruthenorum educatione in Seminario Wilnensi.

Cujus Constitutiones & Regulæ quamprimum edenda nunciantur.

Episcoporum zelus excitatur, ut Cleri secularis præcipuam curam suscipiant.

Angelici Doctoris exemplum proponitur.

Edicunturque ut nimia coercentur Scriptorum licentia.

Religiosa injungitur præmissorum observantia.

Derogatio contrariis.

Sanctio.

1753.

1753.

Clerus in ignorantia torpet, ubi Magistris caret, & in Officiorum distributione negligitur.

Synodus Zamosciae decrevit, ut quilibet Episcopus Officiale secularem habeat.

Episcopi Rutheni non sine causa Regularibus potius utuntur.

At Seculares negligendo, horum otium & ignorantiam fovebunt.

Itaque ipsis suadeatur, ut aliqua Eccl. Officia demandent Alumnis Seminarium Wilnensium.

Qui tamen noverint se precipue ad animarum curam destinatos esse.

§. 3. Vobis sane presentibus magis, quam Nobis absentibus compertum est, ac rebus ipsis exploratum, quanta apud vos sit Cleri secularis ignorantia: quam non aliunde ortum, causamque habere non ambigimus, quam partim ex Magistrorum illos edocentium penuria, partim ex nulla ipsis injuncta rerum gerendarum cura, partim ex nulla erga eosdem illorum, qui presentunt, diligentia & sollicitudine, qua suaviter fortiterque ad studia capefenda, & negotia ecclesiastica obeunda oblectentur, & incitentur.

§. 4. Ad haec omni procul dubio Venerabiles Fratres vestros, qui Synodum Zamosciae tanta cum Nationis vestrae laude, atque utilitate celebrarunt, extirpanda mala, & bona semina spargenda respexisse, pro certo habemus, cum sess. 3. tit. 7. de Officialibus: statuerunt, ut quilibet Episcopus Officiale habeat secularem, si inter seculares quispiam ad hoc officium idoneus inveniatur.

§. 5. Quoniam autem in sua quisque vestrum Dioecesi (sunt tamen, qui plures habent Ecclesias Cathedrales) quamplures retinere debet Ministros & Officiales, quorum opera in rege earundem Dioecesium vestrarum procuracione, & negotiis uti valeatis; Fratritates vestra viros Regulares potius, quam Seculares ad ministeria hujusmodi sustinenda eligere optatis. Nec Nos, qui aequa lance res expendimus, fallit, Fratritates vestras ideo hanc tenerationem, quod Regulares magis apti, & idonei apud vos reperiantur: nec propterea susceptum consilium institutumque vestrum damnamus: imo, sicut laudamus, ita ob oculos vobis ponere non omittimus, ex neglectu, ut ita dicamus, Cleri secularis ejusdem provenire ignorantiam. Quisque enim ex Clero seculari animum despondet, otioque diffuit, cum cogitat, Regulares potius constitui in iis muneribus obeundis, quae quilibet secularis non repente, sed paulatim sub Magistris & Praeceptoris disciplina instructus, & idoneus aliquando exercere possit.

§. 6. Pastoralis itaque sollicitudinis vestrae partes hac in re adimplendas esse in Domino existimamus, ut curam omnem, studiumque vestrum collocetis, ne Adolescentes Alumnos Nationis vestrae ex memorato Wilnensi Seminario deinceps, exacto studiorum curriculo, egressos, aliqua Ecclesiastici Ordinis & Officii procuracione destitui patiamini: sed statim quodcumque opus, quodcumque ministerium ad ecclesiasticas res pertinentia illis demandetis oportet, ut injuncto quisque priori muneri satisfacere, deinde ad majora per gradus etiam gravissima promoveri possit officia. Hac profecto agendi ratio tamquam lucidissimum exemplum ab aliis spectata unicuique (ducitur enim juvenis maxima spe gloriae, & utilitatis) erit incitamento non levi, ut quisque, dummodo non sit ingenio malo, pravoque praeditus, bellum otio, vitiiisque indicat, & ad labores perferendos, virtutesque assequendas hilari, promptoque animo contendat, & adnitatur. Verum commendationem hanc nostram, & exhortationem pro Alumnis Collegii Wilnensis ad officia, & munera in Curis vestris, quoad vobis integrum erit, promovendis non ita accipiendam esse volumus, & declaramus, ut iidem Alumni existiment, se ad illa officia, & munera dumtaxat eligi debere, sed in primis teneri, imo, quatenus opus fuerit, cogi etiam ad sustinenda, & administranda Parochiarum onera, & animarum salutem procurandam.

§. 7. Ceterum, Venerabiles Fratres, dum majora nobis a perfecta sapientia, prudentia,

zeloque vestro pro certo pollicemur hac in re argumenta, Fratritatibus vestris Apostolicam Benedictionem studiose vestrae voluntatis pignus peramanter impertimur.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Augusti MDCCCLIII. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

Cajetanus Amatus.

Jurisdictione Rectoris Carpentoraten, in Causis Civilibus, Criminalibus, & Mixtis, nec non in economicis rebus definitur, ac circumscribitur.

Venerabili Fratri Nostro Silvio S. R. E. Cardinali Valenti Episcopo Sabiniensi, Status nostri Ecclesiastici Secretario, ejusdem S. R. E. Camerario, & Congregationis Status nostri Avenionensis Praefecto.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater Noster, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

TIU praeter ceteris Venerabilibus Fratribus Nostri Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Collegis tuis, Venerabilis Frater noster, quem in cunctis Apostolicae hujus Sanctae Sedis, & Catholicae Ecclesiae negotiis summa cum fide, sollicitudine, vigilantia, prudentia, ac zelo obeundis transgredientisque magna cum Pontificii animi nostri voluptate, ac levamine experimur alacrem, & integerrimum Ministrum, & Coadjutorem, rebus ipsis, in quarum omnium partem nobiscum advocaris, magis magisque compertum exploratumque est, quibus in dies Nos urgemur curis, quibus obruimur laboribus, ut praeter incredibilem omnium Ecclesiarum sollicitudinem, omnem operam studiumque in primis collocemus, quo, e medio sublatis dissidiis, litibus, & contentionibus Status nostri Ecclesiastici non solum Praesides, & Ministri, Gubernatores, Rectores, ac Vicelegatiis, quibus decet, observantia & honoris argumentis inter se invicem prosequentes, collata sibi quisque munera pro dignitate, pace, ac tranquillitate exercere valeat; sed Civis etiam, & Subditi debita ipsis obsequia, & officia deferentes, eosdem majori cum veneratione spectent, adeant, & tanquam patres potius quam superiores diligant, & honorent.

§. 1. Quoniam autem, sicut jamdudum accepimus, & Fratritati tuae perspectum est, variae, nec contemnendae controversiae, ac dissensiones inter dilectos Filios Magistrum pro tempore existentem Vicelegatum nostrae Civitatis, & Status Avenionensis, ac pro tempore iidem existentem Rectorem nostrae pariter Civitatis Carpentoratenensis, & Comitatus Vindascini exortae sunt, quae non minus Jurisdictionem civilem, & criminalem ejusdem Rectoris, quam nonnulla honorificentiae jura respiciunt. Nos sane, ut justam, stabilemque haece in rebus servandam normam, regulamque praescriberemus, qua fieret, ne futuris temporibus ulla prorsus hac in parte controversiae, & contentiones inter duos Apostolicae hujus Sanctae Sedis Ministros, etiam cum non levi publica pacis, boni, atque utilitatis praerjudicio, ac detrimento, exoriantur, particularem nonnullorum Cardinalium, & Romanae Curiae Praelatorum Congregationem deputavimus, apud quam iidem contententes sua quisque rationum momenta, controversaque jura adduxit.

§. 2. Haece vero omnibus accuratè discussis, & expensis, atque ad Nos relatis, ac per Nos

pariter

Dar. Pont. A. XIII. 14. Augusti 1753.

XXI.

Exordium.

Controversiae inter Vicelegatum Avenionensem, & Rectorem Carpentoratenensem exorta.

Definitur a Pontifice nihil laesum, immo confirmatum.